

De gekruiste Jezus

Hartsliefste Jezus, wat hebt Gij misdreven,
Dat Gij dus zijt veroordeeld aan het leven,
Wat is de schuld, Gij Heil'ge, in wat zonden
Zijt Gij bevonden?

Gij wordt geseseld, en men ziet U honen,
Met kinbakslagen, en met doornenkronen,
Met gal en edik laven, en (o prangen),
Aan 't kruis U hangen.

Wat is, wat is toch de oorzaak dezer plagen?
Och, 't is mijn schuld, Mijn zond' heeft U geslagen!
Och Jezus, och, wat Gij hier lijdt geduldig,
Dat ben ik schuldig.

O, wond're straf, die nochtans is mijn wapen.
De Herder hier geslacht werd voor Zijn schapen;
De doodsschuld boet de Heer', de Hoogstgerechte
Voor Zijn knechten.

De Vrome sterft, Die recht en heilig wandelt;
De boze leeft, die tegen God mishandelt.
De mens ontkomt de dood, ook zonder strijden
En God moet lijden.

Ik was gans vuil, van boven tot beneden;
Niets, niets aan mij was vrij van overtreden;
Daarvoor had ik ja zelve eeuwig moeten
In d' helle boeten.

O grote liefde, zonder maat of ende,
Die U gebracht heeft tot deez' doodsellende!
Ik, met de wereld, ben blij in mijn verderven;
En Gij moet sterven.

O grote Vorst, bij Wien geen is te noemen,
Hoe kan ik ooit genoeg Uw liefde roemen,
Wat kan ooit mens genoeg hiervoor bedenken
Om U te schenken?

Geen ding zo groot noch waardig kan mij blijken,
Dat bij Uw grote ontferming kan gelijken.
Och, wat zal mijn strafwaardig doen en pogen
Dan hier vermogen!

*Uit: 'De gekruyste Jesus' door Georg Henrik Petri, Luthers predikant in Sardam
(1^e druk 1727)*